

Súd: Okresný súd Veľký Krtíš
Spisová značka: 10T/35/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6218010110
Dátum vydania rozhodnutia: 05. 09. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ján Šulgán
ECLI: ECLI:SK:OSVK:2018:6218010110.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Veľký Krtíš v senáte zloženom z predsedu JUDr. Jána Šulgána a prísediacich Jána Andrášika a Ivana Krahuleca na hlavnom pojednávaní konanom dňa 05. septembra 2018 takto

rozhodol:

Obžalovaný E. M. C. E. M. R., nar. XX. XX. XXXX X. Z., trvale bytom X.
M., V.. O. XXX/XX, živnostník,

je vinný, že

- od presne nezisteného dňa od decembra 2016 do júla 2017 v presne nezistenom čase a nezistený počet krát opakovane vo Veľkom Krtíši v mieste trvalého bydliska a inde opakovane pri stretnutí s bývalou družkou M. F., s ktorou má spoločného syna maloletého U.. M., jej povedal, že zabije ju aj syna U., taktiež v presne nezistenom čase dňa 18. 07. 2017 na parkovisku pred predajňou LIDL vo Veľkom Krtíši, kedy M. F. a jej syn maloletý U.. M.. sedeli v osobnom motorovom vozidle, k nim pristúpil E. M., na čo M. F. zamkla seba a aj maloletého syna U.. M.. v aute, pričom jej E. M. povedal, že „Ty suka, feťáčka, daj mi syna, lebo Ťa zabijem“ a potom odišiel, a z takýchto hrozieb obžalovaného mala M. F. strach, bála sa o seba a aj o maloletého syna U.. M., pričom k zraneniam M. F. nedošlo,

t e d a

- inému sa vyhrážal smrťou takým spôsobom, že to mohlo vzbudiť dôvodnú obavu a čin spáchal na chránenej osobe,

t ý m s p á c h a l

- prečin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, 2 písm. b) Tr. zák.

a o d s u d z u j e s a

podľa § 360 ods. 1, 2 Tr. zák. s použitím § 36 písm. j), § 38 ods. 2, 3 Tr. zák. na trest odňatia slobody vo výmere 8 (osem) mesiacov.

Podľa § 49 ods. 1 písm. a), § 50 ods. 1 Tr. zák. sa mu výkon trestu
n e č n e odkladá na skúšobnú dobu 2 (dvoch) rokov.

p o d m i e

Podľa § 51 ods. 4 písm. a) Tr. zák. sa obžalovanému ukladá povinnosť spočívajúca v príkaze nepriblížiť sa k poškodenej M.G. F. na vzdialenosť menšiu ako 5 metrov a nekontaktovať poškodenú telefonicky, ani elektronicky.

o d ô v o d n e n i e :

Dňa 07. 05. 2018 podala na Okresnom súde Veľký Krtíš prokurátorka Okresnej prokuratúry Veľký Krtíš obžalobu na obžalovaného E. M. pre zločin vydierania podľa § 189 ods. 1, ods. 2 písm. b) Tr. zák. na tom skutkovom základe ako je uvedené v obžalobe.

Obžalovaný na hlavnom pojednávaní uviedol, že keď sa im narodil syn, už s poškodenou nežil. Má určený čas na stretávanie so synom, ale poškodená mu robí obštrukcie. Chcel syna do svojej starostlivosti, lebo poškodená opäť začala brať drogy. Občas sa pohádali, boli to bežné hádky. S jej matkou sa nebavil. To skôr poškodená s matkou mu nadávali. Nemala dôvod sa ho báť, bála sa preto, že sa dala na staré chodníky. Konflikt pri obchodnom dome LIDL bol taký, že priateľka ho čakala v aute. On keď uvidel poškodenú a syna chcel ich pozdraviť, ale ona sa zamkla v aute a zakrývala synovi oči. So synom sa už stretávať nechce, pretože mu nechce škodiť, nemá to význam. Necíti vinným.

Matka poškodenej M. F. na pojednávaní uviedla, že raz počula ako sa obžalovaný dcére vyhrážal, že ju zahluší a aj malého. Vtedy zavolala druhu. Raz tresol dverami os výt'ahu tak, že sa malý zľakol. Vyhrážal sa, že uvidia na súde. Od dcéry vie, že pri stretnutiach jej vulgárne nadáva. Dcéra chodila zo stretnutí vystresovaná a uplakaná, bála sa s ním stretnúť. Mal sa jej vyhrážať únosom syna. Nevie, či jej niekedy ublížil, alebo ju udrel.

Svedok P. M. uviedol, že keď k ním obžalovaný prišiel, tak sa s poškodenou nehádal. Raz sa stalo, že poškodená s matkou boli von a družka mu volala, aby prišiel, lebo E. vyvádza. Prišiel dole, upokojoval družku a poškodená sa rozprávala s obžalovaným. Mal im nadávať a slovne útočiť, nevie čo konkrétne im povedal. Konflikt pri obchodnom dome LIDL nevidel, volala mu poškodená, vyšiel von a videl obžalovaného odchádzať. Mal jej nadávať a búchať a kopať do auta.

Ďalej súd vykonal dokazovanie prehratím CD záznamov a prečítaním výpovedi poškodenej M. F., svedkov R. M., X. M., znaleckého posudku MUDr. Zelmana, trestným oznámením, zápisnicami z konfrontácie, rozsudkami Okresného súdu Veľký Krtíš (sp. zn. 7P/154/2015 a 12P/26/2016), uzneseniami Okresného súdu Veľký Krtíš (sp. zn. 7P/48/2017 a 12P/48/2017), návrhom na úpravu styku, podaniami obžalovaného, výsledkovým listom, prepisom SMS správ, správou ÚPSVaR Veľký Krtíš, správou o povesti, výpisom z evidencie priestupkov, odpisom z registra trestov.

Súd vykonal dokazovanie a vyhodnotil dôkazy v zmysle ustanovenia § 2 ods. 12 Tr. por. jednotlivo i v ich súhrne. Z vykonaného dokazovania má súd jednoznačne preukázané, že vzťahy medzi obžalovaným a poškodenou, bývalými partnermi a rodičmi spoločného dieťaťa sú vážne narušené, čo však samo o sebe nie je porušením zákona a nezakladá trestnoprávnu zodpovednosť.

Pokiaľ ide o tvrdenie obžaloby, že obžalovaný sa mal dopustiť zločinu vydierania súd konštatuje, že orgány činné v trestnom konaní dôkaznú situáciu nezvládli a svoje tvrdenia nepodporili dostatočne presvedčivými dôkazmi. Súdu nebol predložený jediný relevantný dôkaz, ktorý by preukazoval, že obžalovaný sa žalovaného skutku skutočne dopustil tak, že by bol spáchaný zločin vyhrážania. Celá obžaloba je v tejto časti postavená len na tvrdeniach a domnienkach poškodenej. Pokiaľ obžalovaný mal výhrady k výchove svojho syna poškodenou a svoje práva uplatnil na súde, resp. na túto možnosť poškodenú upozorňoval, nemožno to považovať za vyhrážanie, ale za zákonnú možnosť domáhať sa svojich rodičovských práv. Zarážajúcim sa súdu javí fakt, že dovolávanie sa práva a súdnej ochrany môže byť považované za vydieranie. Svedkyňa M. F. F., matka poškodenej uviedla, že raz počula ako obžalovaný dcére povedal, že ak nebude s ním tak zahluší ju aj malého, čo by mohlo byť považované za vydieranie. Táto výpoveď je však logicky vyvracaná výpoveďou obžalovaného, ktorý uviedol, že už viac ako dva roky má nový vzťah a dva roky žije v spoločnej domácnosti s družkou. Svedkyňa M., družka obžalovaného v prípravnom konaní uviedla, že s obžalovaným je vo vzťahu od júna 2016. Podľa obžaloby sa mal skutku dopustiť od decembra 2016. Súd preto považuje za nepravdepodobné, že by obžalovaný v čase nového (doposiaľ trvajúceho) vzťahu nastolil na návrate poškodenej k nemu, keď ich spolužitie a rozchod bolo búrlivé. To, že poškodená sa domnievala, že jej chce uniesť syna sú len jej vlastné a ničím nepodložené domnienky. Súd nespochybňuje hrozbu zahlušením, spochybňuje však cieľ, ktorý chcel obžalovaný dosiahnuť (obnovenie spolužitia) ako znaku skutkovej podstaty trestného

činu vydierania. Na druhej strane ale súd nemohol opomenúť konanie obžalovaného, ktoré podľa jeho názoru síce nenaplnilo znaky skutkovej podstaty zločinu vydierania, ale vykazuje znaky prečinu nebezpečného vyhrážania. Skutok, ktorý uviedla poškodená a potvrdila jej matka je nepriamo potvrdený aj výpoveďou svedka M., ktorý uviedol, že mu volala družka (F. st.), že obžalovaný vyvádza a našiel ju rozrušenú. To, že obžalovaný sa poškodenej opakovane vyhrážal považuje súd preukázané aj z ďalšej výpovede matky poškodenej, keď tá uviedla, že dcéra sa bála chodiť na stretnutia s obžalovaným a vracala sa vystresovaná a vyľakaná. Svedok M. uviedol, že už pred stretnutím bývala nervózna. Skutok, ktorý sa udial dňa 18. 07. 2018 pri predajni LIDL síce priamych svedkov nemal, ale z nepriamych dôkazov považuje súd za preukázané, že sa ho obžalovaný dopustil. Vychádzal predovšetkým zo skutočnosti, že poškodená volala priateľa svojej matky, aby prišiel k autu, že je tam obžalovaný a zo skutočnosti, že poškodená sa v aute zamkla. Súd nevidí dôvod, prečo by sa inak zamykala a volala pomoc, pokiaľ by z obžalovaného nemala strach. Pri normálnej komunikácii, resp. ignorácii nebol dôvod volať pomoc a zamykať sa. Ostatné uvádzané konania obžalovaného (vulgárne nadávky, sms a buchnutie dverami od výťahu) slúžia len na vykreslenie správania a osobnosti obžalovaného, nevykazujú však znaky trestného činu. Súd neprihliadol ani na avizované požívanie návykových látok, pretože z výsledkov testov a aj znaleckého posudku je zrejmé, že obžalovaný ani poškodená v sledovanom období pod vplyvom návykových látok neboli a obžalovaný závislosťou netrpí, hoci v minulosti obaja návykové látky konzumovali. Z vykonaného dokazovania má súd preukázané, že obžalovaný sa dopustil prečinu nebezpečného vyhrážania na chránenej osobe.

Pokiaľ ide o druh a výmeru trestu súd postupoval podľa § 34 Tr. zák.. Prihliadol najmä na možnosť generálnej a individuálnej prevencie a možnosť nápravy páchatel'a. Súd prihliadal aj na možné poľahčujúce a priťažujúce okolnosti. Obžalovaný je z miesta bydliska hodnotený všeobecne. Doposiaľ bol 2 krát súdne trestaný, ale hľadá sa naň, akoby nebol odsúdený, preto súd na tieto odsúdenia prihliadnuť nemohol. Dopustil sa jedného priestupku násilnej povahy v roku 2016. Na návrh prokuratúry vzhľadom k časovému odstupu od spáchania priestupku súd priznal obžalovanému jednu poľahčujúcu okolnosť, že viedol riadny život (§36 písm. j/ Tr. zák.). Podľa § 127 ods. 5 Tr. zák. je pre účel trestného činu nebezpečného vyhrážania blízkou osobou aj bývalý druh a rodič spoločného dieťaťa. Blízka osoba je podľa § 139 ods. 1 písm. c) chránenou osobou. Obžalovaný sa skutku dopustil na chránenej osobe, preto súd aplikoval ustanovenie § 360 ods. 2 Tr. zák., kde základná sadzba predstavuje 6 mesiacov až 3 roky. Súd postupoval podľa § 38 ods. 2 a 3 Tr. zák. a znížil hornú hranicu trestnej sadzby o tretinu ($36 - 6/3 = 10$ mesiacov). Mohol tak uložiť trest v rozmedzí 6 mesiacov až 2 roky a 2 mesiace (26 mesiacov). Súd uložil trest v dolnej hranici trestnej sadzby vo výmere 8 mesiacov. S prihliadnutím na osobu páchatel'a, jeho doterajší život a prostredie súd dospel k názoru, že na nápravu obžalovaného nie je nutný nepodmienečný trest odňatia slobody, ale v súlade s § 49 ods. 1 a § 50 Tr. zák. obžalovanému podmienene odložil výkon trestu na skúšobnú dobu dvoch rokov. Zároveň uložil obžalovanému zákaz priblížiť sa k poškodenej na menej ako 5 metrov a nekontaktovať ju telefonicky ani elektronicky. Obžalovaný uviedol, že už sa nechce stretávať so synom, preto uvedené opatrenie nebude mať negatívny vplyv na výkon jeho rodičovských práv.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie a to v lehote 15 dní od oznámenia rozsudku na Krajský súd v Banskej Bystrici cestou podpísaného súdu. Oznámením rozsudku je jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba rozsudok doručiť, v prípade neprítomnosti takej osoby oznámením je až doručenie rozsudku.

Odvolanie môžu podať:

- obžalovaný pre nesprávnosť výroku, ktorý sa ho priamo týka (§ 307 ods. 1 písm. b), a to len vo svoj prospech (§ 308 ods. 2),
- príbuzný obžalovaného v priamom rade (súrodenec, osvojiteľ, osvojenec, manžel, druh - pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka obžalovaného), a to len v jeho prospech (§ 308 ods. 2),
- zákonný zástupca obžalovaného, opatrovník obžalovaného a obhajca pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka obžalovaného, a to len v jeho prospech. Ak je obžalovaný pozbavený spôsobilosti na právne úkony alebo ak je jeho spôsobilosť na právne úkony obmedzená, môžu podať odvolanie v prospech obžalovaného i proti jeho vôli (§ 308 ods. 2),
- štátny orgán starostlivosti o mládež pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka mladistvého obžalovaného, a to len v jeho prospech i proti jeho vôli (§ 345 ods. 1),

- poškodený, ktorý uplatnil nárok na náhradu škody pre nesprávnosť výroku o náhrade škody (§ 307 ods. 1 písm. c), a to v neprospech obžalovaného (§ 308 ods. 1),
- zúčastnená osoba pre nesprávnosť výroku o zhabaní vecí (§ 307 ods. 1 písm. d/ resp. § 45 ods. 1).